

In Dialoog met de Tweede Kamer Commissie van Binnenlandse Zaken

Panel 2

De Doorwerking van het Nederlands slavernijverleden in perspectief van Politieke wil, Excuses, Afrofobie en Ketenbenadering

Presentatie Dr. Barryl A. Biekman

Voorzitter Landelijk Platform Slavernijverleden

Datum 15 mei 2025

Verantwoording

Geachte Kamerleden

Allereerst bedank ik u mede namens de achterbannen voor de gelegenheid om met u in dialoog te treden over de effecten van het Nederlands slavernijverleden of te wel de DOORWERKINGSASPECTEN.

Ik val direct met de deur in huis.

Het Landelijk Platform Slavernijverleden (LPS) als oprichter van het Nationaal instituut Nederlands Slavernijverleden en erfenis (NiNsee) had aan alles gedacht. Erfenis is een weldoordachte koppeling geweest in de naam van dit Instituut, omdat deze uitdrukking geeft aan de kerntaak van het NiNsee op het gebied van de Doorwerkingsaspecten, de erfenissen van het Verleden in het Hier en Nu.

Het LPS gaat uit van het besef over het belang van het NiNsee voor de Nederlandse Samenleving als geheel, bij optimaal functioneren. What's in a Name? <https://app.box.com/s/q7go01i0qnnpcpv27v8borfflsf3ricr>). Het Instituut representeert de navelstreng en dus verbondenheid met het Nationaal Monument Nederlands Slavernijverleden in het Oosterpark te Amsterdam.

Om de impact van de trans-Atlantische slavenhandel op de Afrikaanse mens beter te begrijpen, evenals hun verbondenheid met het Afrikaanse continent waar hun navelstreng ligt begraven, kunt u putten uit de volgende link: <https://app.box.com/s/4j0skjx2lm4bbxvnmw84cep7zr974qr9i>.

In februari jl. werd de 140 jaar Berlijnse Conferentie herdacht. Het Nederlandse Koningshuis heeft onder meer op deze Conferentie in 1885 de toon heeft gezet bij de verdeling van het Afrikaanse continent. Meer hierover kunt u lezen met deze link: <https://loveman.sdsu.edu/docs/1885GeneralActBerlinConference.pdf>. Deze Berlijnse Conferentie stond niet op zichzelf. Het was het resultaat van een proces van herdefiniëring van neokoloniaal beleid, na de afschaffing van de Slavernij. De economische uitbuiting van Afrika ging gewoon door, evenals de sociale ontwrichting van de samenlevingen.

Een Dialoog van 2 uur is niet toereikend om de impact van deze historische processen op de Afrikaanse diaspora in Nederland te verhelderen. Daarom pleit het LPS voor trainingen, opleiding, werkbezoeken (bijvoorbeeld aan Fort Elmina, of Gore) en institutionele capaciteitsopbouw voor ambtenaren en politici, die betrokken zijn bij deze specifieke problematiek. Om begrip te krijgen voor de collectieve trauma's, die uit deze historisch processen zijn ontstaan, en van generatie op generatie zijn overgedragen in een context, waarin de diepgewortelde stereotypische beeldvorming en vormen van discriminatie en uitsluiting nog steeds doorspelen in overheidsorganen en in de samenleving, is het noodzakelijk dat betrokken ambtenaren en politici worden toegerust met meer informatie, opdat zij zich kunnen inleven in de gevolgen hiervan, en goed beslagen ten ijs kunnen komen bij beraadslagingen en besluitvorming.

Meten is weten en dat gunt het LPS u van harte. Wij hopen dat u begrijpt waarom een Dialoog van 2 uur niet toereikend is, zoals dat ook gebeurt in het kader van lessen over de Joodse Holocaust. Zonder educatie geen reparatie.

Ten slotte:

Ik ben zeer trots om te melden dat de totstandkoming van het Slavernijmonument en Instituut mij de eerste Europese Emilio de Castelar Award, een mensenrechtenprijs, heeft opgeleverd in 2008. Zie: https://nl.wikipedia.org/wiki/Premio_D._Emilio_Castelar link. Deze Award draag ik met trots en u mag weten dat Nederland ineens werd beschouwd als het braafste land op het gebied van de erkenning van de trans-Atlantische slavenhandel en slavernij. In dit verband werd ik regelmatig uitgenodigd om Nederland in het buitenland op de kaart te zetten door over het proces van erkenning te vertellen.

Wilt u meer weten over ondergetekende, u kunt desgewenst putten uit:

<https://epafpad.org/> en

https://auadshighcouncil.org/?cmp_bypass=402c623146geh6rh6u57u46eggytugy6eh6ru564e en over mijn achtergrond:

<https://auadshighcouncil.org/wp-content/uploads/2024/11/LIFE-ACHIEVEMENT-Dr-Barryl.pdf> opdat u en mijn kleinkinderen en kindskinderen ooit herinnerd worden aan de stappen die zijn gezet naar aanleiding van de Dialoog op 15 mei 2025.

Geachte Kamerleden, hartelijk dank voor uw aandacht.

Dr. Barryl Biekman

Doorwerking in perspectief van Politieke Wil

Enkele noties

Een duidelijker bewijs van ETNOCIDE als gevolg van de blijvende doorwerking van de trans-Atlantische slavenhandel en slavernij bestaat er niet. De gekidnapte Afrikanen werden nog voordat ze op de boot werden gezet beroofd van hun naam en hun culturele en etnische identiteit. Ze werden gedrild, vernederd, gedehumaniseerd en gestereotypeerd als ‘onmensen’, hetgeen op de dag van vandaag nog steeds met het ‘n-woord’ wordt geduid.

“.... ‘De grootste vernietiging van de Afrikaanse cultuur, de grootste uitbuiting van de Afrikaan was het plantagesysteem waarbij de Afrikaanse mens werd getransformeerd tot iets dat de Europeanen met “neger” aanduiden. Van alle slavernijssystemen is het systeem van de Europeanen het wreedst en meest meedogenloos geweest. Dit vanuit de rechtvaardiging van de Katholieke Kerk en het Christendom in het bijzonder.” (Clarke 1994). Al vanaf het begin van de trans-Atlantische slavenhandel gaf het Vaticaan toestemming om de Afrikaan als slaaf te mogen verhandelen door middel van de Pauselijke Bulls.¹

In de scheepsverslagen in de Middelburgse archieven komen we regelmatig benamingen tegen zoals van ‘negerjongen’ of ‘negermeisje’, wanneer het een Afrikaanse tot slaaf gemaakte betreft. Tijdens rondleidingen in de voormalige ‘slavenforten’ Elmina Castle (Ghana) en Gore (Senegal) krijgen bezoekers voorlichting over de wreedste vormen van het verwerpelijke slavernijstelsel, een vorm van Etnocide, die vanwege de wreedheid, duur en omvang met stip één van de grootste misdaden tegen de menselijkheid is geweest sinds mensenheugenis.

De aangeboden excuses door voormalig Minister President Mark Rutte (Rutte) op 19 december 2022, mede namens de Nederlandse Staat, staan niet op zichzelf. Daar was Politieke Moed en Politieke Wil voor nodig.

De “Dialooggroep slavernijverleden” adviseert in haar Eindrapport “Ketenen van het Verleden” (2022) dat erkenning van de door de Nederlandse Staat gepleegde misdaden tegen de menselijkheid evenals de excuses, in de wet wordt vastgelegd. Dit teneinde de noodzakelijke mate van de betrokkenheid van de Nederlandse Staat te borgen. De Dialooggroep merkt daarbij op dat, elke erkenning die beperkt blijft tot een vrijblijvende verklaring op het gebied van ‘verjaring’ van de misdaden, niet van toepassing is en dat de erkenning van de Nederlandse Staat daarmee te niet wordt gedaan.

De Dialooggroep adviseert voorts in navolging van de adviezen van Van Rijn, Rijpkema en Thodé, dat "aansprakelijkheid duidelijk en specifiek in de wet wordt geregeld". Verwezen

¹ 1452 – Paus Nicolaas V vaardigde de bul Dum Diversas uit, die aan de Portugese koning Alfonso V toestemming gaf om "heidenen en vijanden van Christus" tot slavernij te brengen. Dit werd opgevat als een goedkeuring van het tot slaaf maken van Afrikanen.

1455 – De bul Romanus Pontifex, ook van Nicolaas V, bevestigde deze rechten en gaf Portugal een monopolie op de nieuw ontdekte gebieden in Afrika. Dit werd gezien als een religieuze rechtvaardiging voor de slavenhandel.

wordt naar het Verdrag van Genève en het Verdrag inzake de niet-toepasselijkheid van verjaring bij oorlogsmisdrijven en misdrijven tegen de menselijkheid.

De onderhavige Dialoog vandaag, 15 mei, hebben we dan ook geïnterpreteerd als de Wil van de Tweede Kamercommissie Binnenlandse Zaken om verder te komen met de vereffening van het Nederlandse Slavernijdossier dan thans het geval is. Het LPS waardeert de inzet van onder meer de Leden White en Bamenga.

Wat vragen
wij aan uw
Commissie

De Politieke Wil op te brengen om te erkennen dat Nederland zich schuldig heeft gemaakt aan misdaden tegen de menselijkheid en dat Reparatory Justice het enige rechtvaardige antwoord is op het gebied van de vereffening van het Nederlandse Slavernijdossier. Te beginnen met de wettelijke verankering van de excuses. Op het bordje van het Parlement ligt een Voorstel² die wij u via deze weg opnieuw aanbieden ter beraadslaging

² <https://app.box.com/s/0vcp1h6zzez13e7bo18p5lc1oi36xly5>

Afrofobie

Ontwikkeling van een hedendaags handelingsperspectief voor een concept uit het verleden³

Enkele noties

De instelling van het Internationaal VN Decennium voor mensen van Afrikaanse (2015-2024) was mede het gevolg van de acties uit de wereldwijde Reparations-Bewegingen, Afrikaanse (diaspora) wetenschappers, Juristen en Mensenrechten-activisten teneinde Politieke Wil te bevorderen om de Durban Verklaring en Actieprogramma (DDPA 2001) en het International VN Decennium voor mensen van Afrikaanse Afkomst in nationale actieplannen te implementeren. In december 2024 is door de Verenigde Naties een Resolutie aangenomen waarin tot een verlenging van het VN Internationale Decennium van 2025 tot 2034 is besloten.

Een Rapport⁴ over de bevindingen met betrekking tot de uitvoering in Nederland over de afgelopen tien jaar is ondertussen aangeboden aan de Voorzitter van de Tweede Kamer. Vanwege het aspect ‘Doorwerking’ adviseren wij uw Commissie om het Rapport te betrekken bij de Dialoog. We adviseren om in het kader van uw eigen deskundigheidsbevordering eveneens kennis te nemen van de achtergrond en inzichten die zijn vastgelegd in de Brochure⁵ “Nationale Bekendheid VN Internationale Decennium voor Mensen van Afrikaanse afkomst”. Betrek daarbij ook de waardevolle adviezen⁶ die zijn voortgekomen uit de plechtige lancering van het Tweede VN Internationaal Decennium (2025-2034) in maart jl. in Utrecht. De links bevatten documenten die u kunt downloaden.

Niet onbelangrijk om te vermelden is de onomwonden persoonlijke erkenning van de President van De Nederlandse Bank (Professor dr. Knot) tijdens de perspresentatie van de onderzoeksresultaten over het hoog gehalte aan racistische barbaarsheid die gepaard ging met het verwerpelijke slavernijverleden. Met die erkenning voelden we ons enorm gesterkt in de opvatting dat, het succesvol bestrijden van alle vormen van meervoudig racisme tegenover mensen van Afrikaanse afkomst (Arofobie) alleen mogelijk is wanneer ze in volledig perspectief van het slavernijverleden worden beschouwd: te weten de periode waarbij pseudowetenschappelijke racistische stereotype waandenkbeelden zijn bedacht om het kidnappen, dehumaniseren en demoniseren van Afrikaanse mensen te rechtvaardigen. Het uiteindelijke doel was om de Afrikaanse mens voor eeuwig in een gemarginaliseerde positie te houden. Dit hield letterlijk in hen te weerhouden van een menswaardig bestaan, duurzame ontwikkeling, vooruitgang en voorspoed.

³ <https://app.box.com/s/iwsowexv0bp4mrhjtexcf1rtxjvyk>

⁴ <https://app.box.com/s/szqiynnmrv1nv6g2js9q1dsev6vqqzya>

⁵ <https://app.box.com/s/1e78dcfuh9xfysnf88c48u3g9i7tg0f>

⁶ <https://art1middenland.nl/vn-roept-afro-gemeenschap-sprekt-nederland-moet-nu-leveren-in-tweede-vn-decennium/>

Het racisme en de uitsluitingsmechanismen die mensen van Afrikaanse afkomst duurzaam en structureel treffen, als effect van het slavernijverleden, is een aspect waarnaar sinds 1 juli 2002, in alle toespraken aan Kabinetszijde tijdens de Nationale Herdenkingen bij het Nationaal slavernijmonument wordt verwezen. In 2001 hield het LPS al lezingen over racisme als wortel van slavernij. We zijn nu vierentwintig jaar verder. De conclusie is dat er in Nederland nog steeds geen oplossing is gevonden voor de bestrijding van de hardnekkige vormen van meervoudige racisme tegenover mensen van Afrikaanse afkomst.

In haar bijzondere toespraak op 1 juli 2021 van voormalig minister van Binnenlandse Zaken (Ollongren) verwijst de minister terecht naar de ketens die op 1 juli zijn verbroken “.....maar er is nog steeds een lange weg te gaan..”, benadrukt ze. “..Daarbij moeten we als overheid voorop lopen.....Signalen uit de samenleving over openlijke en verholde vormen van uitsluiting en marginalisatie, gaan we onderzoeken en bestrijden....**Dat doen we met de hulp van een Staatscommissie en een Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme...**” meldde ze verder. **Nauwelijks twee jaar verder blijkt er al sprake te zijn van opheffing van deze Organen.** Bij de instelling vroegen wij ons al af of deze organen - de Staatscommissie en Nationaal Coördinator tegen Discriminatie en Racisme - de verwachte prestaties kunnen leveren bij een ongewijzigde Artikel 1 van de Nederlandse grondwet. Immers alle pogingen richting de Tweede- en Eerste Kamer der Staten-Generaal om te bevorderen dat de door de VN Commissie ter bestrijding van alle vormen van rassendiscriminatie (CERD) aanbevolen gronden: ‘ethniciteit’ en ‘nationaliteit’ in Artikel 1 van de Nederlandse Grondwet worden opgenomen, sinds 2010 nog niet hebben geleid tot het gewenste resultaat. De toeslagen affaire staat niet op zichzelf is aangetoond. Desondanks hebben wij geen Politieke Wil geconstateerd om de gronden: ‘ethniciteit’ en ‘nationaliteit’ in Artikel 1 van de Grondwet te consolideren. Uw Commissie kan daar verandering in brengen. U kunt dit proces nu al op de rails zetten.

Om het meervoudig uit het verleden stammende racisme tegenover mensen van Afrikaanse afkomst te duiden, gebruiken wij het concept van Afrofobie, een term die verder gaat dan anti-zwart racisme en ook de (blijvende) pseudowetenschappelijke waandenkbeelden over Afrikaanse mensen omvat. Uit recente rapportages van de Anti Discriminatie Voorzieningen (ADV's) van de Drie Grote Regio's (Provincie Utrecht, Amsterdam en Haaglanden) valt op te maken een schrikbarende toename van klachten op basis van de zwarte huidskleur. Een Projectvoorstel op basis waarvan voormalig minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (L. Asscher) in 2015 een onderzoek heeft aangekondigd is nog niet uitgevoerd. De gesprekken hierover zijn onlangs, na tien jaar, weer opgestart. Immers “ADV's die zich willen inzetten voor een betekenisvolle eerste opvang bij meldingen van discriminatie op grond van een zwarte huidskleur moeten beschikken over kennis van de oorzaken en gevolgen van de aversieve en andere vormen van discriminatie die gericht is tegen personen met een zwarte huidskleur. Zo wordt niet begrepen door velen in de samenleving dat er een verband bestaat tussen het fenomeen Zwarte Piet en het Slavernijverleden. Begrijpen mensen nog steeds niet waarom het narroepen hetzelfde gevoel of ervaring oplevert bij de duiding van het ‘n’-woord. Een betekenisvolle eerste opvang vereist ook sensitiviteit en het vermogen om op basis van deskundigheid te interacteren zodat de melder de mogelijkheid krijgt om de behoefte aan advies en ondersteuning te articuleren. Dit is nodig om een afgewogen besluit te nemen

over vervolgstappen, bijvoorbeeld doorzetten van de klachtbehandeling of doorverwijzing”.

Om succesvolle prestaties te leveren is er behoefte aan instrumenten om beter inzicht te krijgen in de oorzaken en gevolgen van de meervoudige aspecten van Afrofobie waardoor interventies beter kunnen worden afgestemd op uitsluitingsmechanismen waarmee de Doelgroep met een ‘zwarte’ huidskleur wordt geconfronteerd. Onder meer het eeuwenlange lijden onder het juk van de racistische stelsels, systemen als resultaat van de pseudowetenschappelijke racistische waandenkbeelden en daarop afgestemde instructies hoe om te gaan met de Afrikaanse tot slaaf gemaakten. Hoe hen onder dwang te houden, te onderdrukken, te manipuleren en te controleren. De trans-Atlantische slavenhandel en het bedrijven van slavernij waren gebaseerd op weloordachte structuren en systemen en daarop afgestemde (beleids- en juridische)maatregelen, processen en procedures en monitoringsinstrumenten om een zo groot mogelijk profijt te behalen uit de zogenoemde ‘negerhandel’.

Het staat buiten kijf dat dezelfde opvattingen en waandenkbeelden nog steeds bestaan. In allerlei geschiedkundige documenten uit de slavernijtijd komen we racistische neger-opvattingen/mythes tegen: in films, theater, cultuur historische tradities, theater, moppen, liedteksten en in het kader van sociale relaties, maar ook binnen de gezondheidszorg, justitiële en politie instellingen. Op sportvelden, kantines, opvoedingsinstituten, in de trein, in de tram, name it. De mythevorming rationaliseert niet alleen racisme en discriminatie in het intermenselijk contact, het beïnvloedt zelfs beleidsvorming en conditioneert ook de academische structuren, het wetenschappelijk onderzoek, gehanteerde theoretische benadering(en). Het centrale concept in de mythologie is de inferioriteit van de ondergeschikte ‘neger’. En de hele mythologie-inhoud valideert dit concept. Er vinden gebeurtenissen plaats die uitsluitend in de mythische wereld standhouden en hun functie hebben. ‘Negers’ zijn dom’, achterlijk en in sommige historische tradities ondergeschikt wat tot uitdrukking komt in de te vervullen rollen en de slaafse mentaliteit. Heden, verleden, toekomst zijn betekenisloze kwesties. De mythe heeft geen historische tijd en ruimtestructuur. De ‘neger’ is bijgevolg binnen de racistische mythe overal, altijd en eeuwig, dom en of lui. Zo werd tijdens de 78ste zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal op 4 juli 1862 over de luie karaktertrek van de ‘neger’ beraadslaagd. Op een litho uit 1839 van de Belg Pierre Jacques Benoit (1782-1854) is een groepje creolen afgebeeld in het toenmalige Paramaribo (Dors, 2000). De tekst van Benoit: ‘Ze neigen tot luiheid en zijn bang voor het geringste werk dat hen zou kunnen vermoeien ...’ Het zijn in elk geval dezelfde racistische vooroordelen die heden ten dage tegen zwarte Afrikanen worden gebruikt.

Wat vragen
wij aan uw
Commissie

- 1) Te erkennen dat Afrofobie in Nederland een probleem is dat zijn oorsprong vindt in de pseudo-wetenschappelijke waandenkbeelden uit het Verleden en dat het niet effectief bestreden kan worden zonder de ontwikkeling van een eigentijds handelingsperspectief voor een concept uit het

verleden. Op die manier kunnen we voortgang maken met het onderzoek dat sinds 2015 door voormalig vice minister President Asscher is aangekondigd en Afrofobie effectief bestrijden.

- 2) Aanvang te maken met de beraadslagingen over het proces dat moet leiden tot de inbedding van de gronden “etniciteit” en “nationaliteit” in Artikel 1 van de Nederlandse Grondwet.
- 3) Erkennen dat het Zwarte Piet fenomeen een erfenis is van de Christelijke Historische Sint Nicolaas Traditie voortvloeiende uit een Brein in een periode dat slavernij net was afgeschaft en de sporen nog zegevierde. Rigoreus afrekenen met termen, begrippen en concepten die tot doel hebben om de Afrikaanse mens te treffen in zijn humaniteit, etniciteit en identiteit met de menselijke waardigheid voor ogen.
- 4) Het VN internationaal Decennium voor mensen van Afrikaanse Afkomst is een belangrijk instrument voor de bestrijding van de verschillende vormen van de Doorwerking van het Slavernijverleden. Het is een instrument om meer handen en voeten te geven aan de uitvoering van de Durban Verklaring en het Actieprogramma (2001). Het gaat hier om het meest Actie-Oriënterende VN Document dat sinds de ontwikkeling ervan angstvallig wordt vermeden. U bent nu aan zet om de negatieve spiraal te doorbreken. Een heldendaad te verrichten.

Ketenbenadering: Belang en Meerwaarde

Enkele noties

Steeds meer klinkt het besef door dat de vereffening van het Nederlandse slavernijdossier niet iets is wat we even doen. Bijvoorbeeld in twee, drie jaar en dan stoppen we, heffen we afdelingen op en laten we het geheel over aan een Nationaal Herdenkingscomité, bijvoorbeeld. Zetten we processen in gang met als doel de ontmanteling van het NiNsee. Ontwikkelen we subsidieregelingen, brengen fondsen in beeld waar subsidies kunnen worden aangevraagd en zie zo, klaar is kees. Stellen we stagiaires aan om gesprekken met experts te voeren over een onderwerp dat de nodige competenties vereist juist vanwege de complexiteit van de materie. Maar wie goed heeft opgelet zal tot het besef zijn gekomen dat vanwege de complexiteit je het niet even er naast doe. En dat is precies de reden waarom het LPS pleit

voor een gecoördineerde, gestructureerde, samenhangende integrale aanpak onder meer om versnipperde aandacht tegen te gaan.

Actie georiënteerde programma's worden op elkaar afgestemd in samenspraak met de nazaten van de Afrikaanse⁷ tot slaaf gemaakten. Een dergelijke Ketenbenadering heeft als meerwaarde dat Beleid en de daaraan gekoppelde (monitoring)systemen, Programma's, Projecten, beschikbaar te stellen Fondsen op elkaar worden afgestemd. Zodat geen enkele 'profiteur' van het Slavernijverleden kan wegduiken.

Het gaat erom dat de nazaten van de Afrikaanse tot slaaf gemaakten er wat aan moeten hebben. Op dit moment bestaat het gevoel dat er geld wordt uitgegeven om normaal regulier beleid te financieren en dat er geen sprake is van transformatieve justice. Een Afrikaanse-Nazaten-Toets, of te wel een Keurmerk dat het profijt op het gebied van Reparatory Justice naar de kant van de nazaten van de tot slaaf gemaakte Afrikanen, optimaal garandeert bestaat er niet.

Het zou dan onmogelijk geweest zijn dat de Nederlandse Bank (DNB) brieven, zoals van de African Caribbean & Resettlement Alliance (ACCRA)⁸ waarin om een overleg wordt gevraagd negatief zou afdoen.

Het zou onmogelijk geweest zijn dat dezelfde DNB een aanzienlijke bijdrage uit het DNB Herstelprogramma voor de Renovatie van het Elisabeth Samsom (zijnde een 'slavendrijfster' wier daden zijn verklaard tot een misdaad tegen de menselijkheid) Huis zou hebben toegekend. Op dit punt kunnen we rustig stellen dat de DNB zijn ongeloofwaardigheid heeft getoond.

Deze zijn slechts een kleine greep uit de vele vraagstukken die onvoldoende aandacht krijgen bij gebrek aan kennis, begrip en inlevingsvermogen. Het geduld begint plaats te maken voor ongeduld.

Het LPS is verder van mening dat vermeerdering van kennis en inzicht door middel van deskundigheidsbevorderings-programma's ongetwijfeld tot grotere verbeelding zullen spreken waardoor **Tweede Kamer Moties die tot Doel hebben** om Programma's en Acties in het kader van Reparatory Justice te torpederen, kunnen worden voorkomen. Men gaat dan begrijpen dat Reparatory Justice meer is dan geld alleen.

Een 'Bewustwordingsfonds' vinden we niet toereikend om Herstel duurzaam te realiseren.

Bij de Ketenbenadering wordt uitgegaan van Stakeholders die in het verleden betrokken zijn geweest bij de misdaden tegen de Afrikaanse menselijkheid (onder meer de Nederlandse Staat, het Koningshuis, Families, Kerken, Toeleveringsbedrijven, Banken, Verzekeringsmaatschappijen, Musea, Academische-instellingen, Scheepvaartmaatschappijen en lokale overheden) teneinde een overall geïntegreerd Herstelprogramma te realiseren. Het is op dit moment een allen voor zich aangelegenheid

⁷ In dit verband wordt in verband met een Herstelprogramma de zogenoemde marrongemeenschap ook gerekend tot een nazaat van de tot slaaf gemaakte Afrikanen.

⁸ <https://app.box.com/s/328snatx2yx1blrns1h70r9c3izd2zuk>

geworden bij het ontbreken van een **Nationale Visie en Strategie** op het gebied van het Nederlandse slavernijverleden. Wat doen we bijvoorbeeld met CARICOM, wat met Guyana en Brazilië, Afrika.

Schrijnend is dat de verschillende geschiedenissen op één hoop worden gegooid. Een ander voorbeeld is dat men nog niet heeft geleerd dat 'Marron' een creatie is van Nederland net als de benamingen 'Creool', 'Bosneger' en 'Boslandscreool' terwijl op dit moment er juist naar gestreefd wordt om het besef te laten doordringen dat we Afrikaanse nazaten zijn die met dezelfde boot vanuit Afrika zijn gekidnapt. Dat Landrechten niet alleen de Marron en de zogenoemde Inheemse gemeenschappen aangaat maar evenzo de mensen van Afrikaanse afkomst als geheel, zoals we ze hebben gedefinieerd als indigenous Africans. Termen zoals Descent en Diaspora zijn bedacht. Uitgangspunt moet zijn het tegengaan van verdeel- en heersprocessen die ook erfenis zijn van de slavernijssystemen.

We brengen ook in herinnering dat Afrikanen en mensen van Afrikaanse afkomst langdurig van hun fundamentele mensenrechten werden onthouden, zijnde van de eerste generatie mensenrechten: burgerrechten en politieke rechten; de tweede generatie mensenrechten: economische, sociale en culturele rechten; en de derde generatie mensenrechten: groeps- en collectieve rechten, het recht op zelfbeschikking, reproductieve rechten, het recht op economische en sociale ontwikkeling, communicatierechten, het recht op het uitdragen en beleven en het levend houden van de eigen cultuur. En dit is vooral de reden dat burgers van Afrikaanse afkomst in Nederland tot het besef zijn gekomen dat Bundeling de beste garantie biedt om duurzame hogere doelen te bereiken. En dat is precies waarom het LPS pleit voor de beschikbaarstelling van een Budget van €200miljoen vooralsnog.

Een dergelijke Ketenbenadering is essentieel voor de effectiviteit van de vereffening van het Nederlandse slavernijdossier. Het LPS beschikt over netwerken van hoog gekwalificeerde experts die uitvoering kunnen geven aan de ontwikkeling van zo een specifieke Ketenbenadering. Een Opdracht aan het LPS is al voldoende.